

E.C.C.O. Sürdürülen Profesyonellik, son gelişmeler.

Susan Corr, Genel Sekreter.

Konservatör ve Restoratör Organizasyonları Avrupa Federasyonu, (E.C.C.O)

Brüksel, Belçika

Özet

İstihdam üzerine bir tartışma olan güncelleme ve yenileme eğitimlere iki bakış açısından yaklaşılabilir; uluslar arası olarak belirlenen şekilde mesleğe ve mesleğin icra edilmesine uygun kalifiye, profesyonel Konservatör – Restoratör yetiştirmek için üçüncü düzeyde dersleri ve müfredatı geliştirmeye ya da yenilemeye çalışan eğitim veren kişilerin bakış açısından

Ya da

Mesleki yeterlilik arayan, kendisinin profesyonel bir Konservatör – Restoratör olarak mesleğini icra etmesini sağlayacak eğitim ve öğretimi isteyen ve istihdam ve terfi arayışında olan, eğitim, stajlar, uluslar arası dersler ile ilgilenerek alanda deneyim ve uzmanlık için tanınma ve onaylanma gereksinimi de duyan bir bireyin bakış açısından. Her iki bakış açısı da, son elli yıldır büyümekte ve gelişmekte olan ve artık açıkça belirlenebilen bir profesyonel sektöre değinmektedir. E.C.C.O'nun çalışması, Avrupa içerisinde bu mesleki hür iradeye katkıda bulunmaktadır. Bu makale, Konservatörün – Restoratörün mesleki statüsünü belirlemek ve iletmek ve sektörde yer alan diğer kişilerin arasından kültürel mirasın onarımında ve korunmasında Konservatörlerin ve Restoratörlerin özel rolünü belirlemek üzere E.C.C.O'nun siyasi emirnamesinin bağlamını ele alacaktır. Yukarıda açıklanan iki bakış açısının, mesleğe uygunluk ve mesleğin icra edilmesi ile ilgili yetkinlikler üzerine E.C.C.O'nun son çalışmasında nasıl bir araya getirildiğini açıklayacaktır.

Anahtar Kelimeler:

Bu sempozyuma hitap etmek üzere davet edilmem vesilesiyle sizlere teşekkür etmek istiyorum. E.C.C.O. yaklaşık 5000 üyesiyle yirmi Avrupalı Profesyonel Koruma-Restorasyon örgütünden teşekkül bir konfederasyondur. Üyeliğimiz yalnızca profesyonel koruyucu – restorasyonculardan oluşmaktadır. Bu demografik konuşma kimlik, profesyonellik ve karşılıklı tanımaya dair kilit hususlar hakkındadır. Bu hususların Avrupa Birliği siyasi ve hukuki çerçevesi içerisinde nasıl gerçekleştirileceği E.C.C.O.'nun işidir.

E.C.C.O. 1991 yılında Koruma & Restorasyonun kültür mirası alanında özel bir yeri olan ayrı bir disiplin olarak statüsünü ve rolünü istişare etmeyi amaçlayan yeni yeni filizlenmeye başlayan mesleki örgütlenmeyi dile getirmek için kurulmuştur. Üyelik statüleri ve Mesleki Kılavuzlar 1993 yılında oluşturulmuş ve 2004 yılında revize edilmiş olup bu mesleki cemiyetin gelişmesine yardım edilmesi ve birleştirilmesi açısından yeni ufuklar açmıştır. Etik ve uygulama kurallarını açıkça ifade eden Kılavuz üye örgütlerin gönüllü olarak üye olmaları yönünde profesyonel farkındalık göstermektedir. Profesyonel Kılavuz ayrıca mesleğe erişim ve uygulamanın Koruma & Restorasyon eğitiminde yüksek lisans veya dengi derece gerektirdiğini de ifade etmektedir. Eğitimin rolü sadece uzmanlık bilgisinin gelişmekte olan ilkelerinin aktarılmasını sağlamakla kalmamak aynı zamanda gelecekteki araştırma ve işbirliği çalışmaları için olanakları arttırmak üzere mesleğin desteklenmesi ve geliştirilmesi için bir mihenk taşı özelliğini de her zaman taşımaktadır. E.C.C.O.'nun kurucu üyelerinden bazılarının Avrupa çapında üniversitelerde Koruma& Restorasyon bölümlerini kurmuş oldukları ve E.C.C.O.'nun yakinen bağlantısını sürdürdüğü Koruma – Restorasyon Eğitimi ENCoRE için Avrupa ağının kurulması için çalışmalara başlamış olduklarını görmek pek de

şarırtıcı olmasa gerek. Aradan geçen yıllarda, Kuruyucu – Restorasyoncuların çalıştıkları dünyanın içeriği de büyümüş ve gelişmiştir; kültür mirasıyla etkileşim ve kültür mirası anlayışı Avrupa Konseyi ve UNESCO'nun çıkardığı önemli Anlaşmalar ve Tüzüklerle şekillenmiştir. Günümüze kadar Avrupa Araştırma Çerçevesi Programlarının tümü Koruma& Restorasyon cemiyetinin faydalandığı kültür mirasının korunmasına yönelik yeni metodolojiler ve teknolojilerin geliştirilmesine özel fonları hazır hale getirmiştir. Gereğede bu sektörel menfaatlerin ortaya çıkmaya başladığı büyük bir genişleme yaşayan topluluğa dönüşmüştür. Eğitimin biçimlendirilmiş iletim yolları, kültür mirasına atfedilen araştırmalardaki büyüme ve daha büyük kamusal harcamalar Koruma & Restorasyonunda faaliyet ve uzmanlaşma alanlarının artmasına öncülük etmiştir. Koruma bilimcisi, Önleyici Koruma Görevlisi, Felaket Planlaması ve risk değerlendirme uzmanlığı ve hatta koleksiyon yöneticisi bu alanlar içerisindedir. Ayrıca geleneksel olarak kamu hizmeti içerisinde kariyer derecelerine dönüştürülen uygulama seviyeleri de bulunmaktadır; örn. Koruma – Restorasyon Teknisyeni gibi ancak bu meslek son yıllarda resmi bir eğitim seviyesini yansıtabilmektedir.

Bu son gözlem başka bir hususu vurgulamaktadır. Koruma – Restorasyon mesleği düzenlenmemiş olsa da Avrupa Birliği serbest piyasası içerisinde işletilmektedir. Kültür mirası üzerindeki ulus egemenliği AB çapında eşit olmayan uygulama koşullarına yol açan AB hukukunda önde gelmektedir. Bazı ülkeler Koruma – Restorasyon uygulaması için eğitimsel ve mesleki gerekliliklere dair yasal düzenlemeler yaparak kamusal alanda toplumsal mirasın bakımı ve korunmasına yönelik düzenlemeler yapmaktadır. Ülkelerin çoğunda yine de bu koruma işi siyasi çalışmaları ve E.C.C.O. desteğiyle uygun bakanlıklardan mesleki tanınırlık ve destek sağlanması için istişarelerde bulunan profesyonel kuruluşlar yoluyla savunulmaktadır. Mirasın hususi alanda korunması genel olarak mülk sahibinin iyi niyeti ve hassasiyetlerine bağlı kalmaktadır.

Bazı uygulama çerçeveleri sağlanmasına yardımcı olmak için, Koruyucu – Restorasyoncuların kültür mirasının korunmasına dahil olan diğer taraflara yönelik yasal ve mesleki sorumlulukları incelenmiştir. Avrupa Komisyonu tarafından finanse edilen Raphael programı altındaki DG X, APEL projesinin (Acteurs du Patrimoine Européen et Législation) sonuçları 2001 yılında yayınlanmış olup kültür mirasının korunmasını düzenleyici yasal çerçevelere genel bir bakış sağlamaktadır.

Yasal bir çerçevenin geliştirilmesine yönelik çabalarına devam eden E.C.C.O. Roma'daki Uluslararası Koruma Merkezinin (ICCROM) desteği ve ENCoRE'nin katılımıyla, Avrupa Kültür Mirası Koruma – Restorasyon Tavsiyesi üzerinde çalışmaktadır. Tavsiye Avrupa Konseyi'nin kültür mirasının korunması ve muhafaza edilmesiyle ilgili olarak geliştirdiği düzenleyici çerçeve kapsamı içerisindedir. Tavsiye Koruma & Restorasyon'un doğasını detaylandırırken, onu "gelecek nesillere kültür mirasının aktarılmasını sağlayacak temel faktörlerden biri" olarak tanımlamaktadır. Belgede yüksek kaliteli müdahalelerin ancak Koruma & Restorasyon'dan sorumlu olan kişilerin, firmaların ve örgütlerin tanınması temel alınarak devam eden mesleki geliştirmeyi içeren mesleki yeterlilik sistemleri yoluyla sağlanabileceği vurgulanmaktadır.

Mesleki Yeterliliklerin Karşılıklı Tanınması

AB içerisinde yeterlilik seviye ve türlerinde eşitliğin olmayışı mesleki statünün karşılıklı tanınmasının önünde dikkate değer bir engel teşkil etmektedir. Bu yalnızca ECCO için bir iç problem olmakla kalmamış aynı zamanda AB sınırları içerisinde profesyonellerin tümünün hareketliliğini teşvik etmeye çalışan AB hizmetler yönergesinin zemine karşı da bir engel oluşturmaktadır. ECCO Kılavuz ve Üyelik Statüleri mesleki üyelik için referans şartlar sağlayarak yardımcı olmuşken, eğitimin iletilmesi, müfredat, süre ve eğitim sağlama uzunluğu ve mesleki uygulama salahiyet hakları bakımından farklılıklar bu hususu domine etmeye devam etmektedir.

1999 yılında AB üye devletlerinin Eğitim Bakanları arasındaki bir anlaşmayla geliştirilen ortak bir Avrupa Yüksek Öğretim Alanı (EHEA) Avrupa'da yüksek öğretimin verimlilik ve etkililiğini arttırmak üzere kurulmuştur. Bologna süreci bilindiği üzere her eğitim programınının 8 seviye içerisinde ölçeklendirilmiş Öğrenme Çıktıları setine karşılık

sağladığı yeterlilik bakımından açıklanmıştır. Bu Avrupa Yeterlilik Çerçevesinin referans seviyelerinin her biri o seviyede bilgi, beceri ve yeterlilik açısından sınıflandırılan yeterliliklerde neyin ayırt edici olduğuna dair bir açıklama gerektirmektedir.

İlk beş EQF seviyesi okul eğitime karşılık gelmekte olup son üçü ise genel anlamda 3 yıllık bir Lisans eğitim programı (seviye 6), 2 yıllık bir Lisansüstü eğitim programı (seviye 7) ve 3 yıllık bir doktora araştırma programı (seviye 8) olarak anlaşılmaktadır. Doktora üstü gelişimler bu hiyerarşiye henüz dâhil edilmediğinden yaşam boyu öğrenmenin tanınmasına yönelik bir mekanizma bulunmamaktadır.

EQF'nin geliştirilmesi eğitimin verilmesi ve değerlendirilmesinde öğretmen merkezli bir yaklaşımdan öğrencinin öğrenim sürecinin çıktısını "bir öğrenim sürecini bitirdikten sonra bilmeyi, anlamayı ve ortaya koyabilmeyi" beklediği şey açısından ifade eden öğrenci temelli bir yaklaşıma geçilmesini yansıtmaktadır. Bu geçiş ayrıca mesleki kurumların bireysel meslekleri için hangi seviye ve türde yeterliliklerin geliştirilebileceği ve yapılandırılabilirliğine yönelik erişim gerekliliklerini tanımlayarak sürece dâhil olmasını gerekli kılmaktadır.

ECCO bu sürece 2008 yılında dâhil olmuştur. Mesleğe giriş noktasının bu örgütün Mesleki Kılavuzuyla kabul edildiği şekilde EQF seviye 7'ye karşılık geldiği Genel Kurul'un buyruğuyla oybirliğiyle kabul edilmiştir. ENCoRE ile seviye 7'ye dair tanıtım açıklamanın nasıl yorumlanabileceğini ele almak üzere yapılan müteakip toplantı örgütlerin tümünün yaklaşımını resmileştirmiştir. Özünde meslek ve eğitim sağlayıcıları arasında EQF prizması yoluyla sağlanan bir diyalogdur. ECCO işe mesleğe girişin profesyonel gereklilikleri açısından yaklaşmış, ENCoRE ise bu gerekliliği karşılaması gereken eğitim açısından yaklaşmıştır.

Mesleki Beceriler

2008 – 2010 yılları arasında bir çalışma grubu oluşturulmuştur. İşin doğasını belirleyen eylemlerin profilini çıkarmaya yoğunlaştırılmış olan çalışma bir öğrenme süreci olarak bilgi ve beceri yönergesi ile değerlendirilmiştir. Basit bilgi, beceri ve yeterlilik beyanlarından başlangıçta kaçınılmıştır. Fazlasıyla basmakalıp ve kural koyucu olma riski üst üste gelirken bunların anlamlı olmaktan çok bir genelleme olacağı dolayısıyla mesleğin geliştirilmesini aksatıcı ve yeni bilgilerin yaratılmasının önünde bir engel teşkil etmesi muhtemel hale geleceği şeklinde değerlendirilmiştir. Çalışma *Koruma-Restorasyon Mesleğine Erişim Yeterlilikleri* olarak geçtiğimiz Mayıs ayında yayınlanmış olup ECCO'dan ulaşılabilir. Çalışmanın yoğunlaştırılmış bir özeti burada sunulmaktadır.

Koruma-Restorasyon sürecini inceleme ve tespit yoluyla geliştiren bir karar verme anlatısı olarak inceleyen, gerekirse müdahale sonrası süreçlerin ardından değerlendirildiği doğrudan müdahale veya önleyici tedbire yol açan bir kavramsal harita geliştirilmiştir. Kabul edilmiş etik ilkeleri takip eden ve ilgili çeşitli aktiviteleri oluşturan çalışmanın belkemiği olarak şematik şekilde sunulan bir analitik ilerleme önerilmektedir.

Harita açık bir biçimde profesyonel Koruma-Restorasyonun kılavuz ilkelerinden bazılarını oluşturan ve ona akademik statüsünü veren karar verme süreçlerinin (ayrıca bakınız ECCO 2001) her aşamasında araştırma ve belgelendirmeye ihtiyaç duyulduğunu kabul etmektedir.

Bilgi, Beceri ve Yeterlilik

Bilgi, beceri ve yeterliliğin öğrenme hiyerarşisi şeklindeki yönergesi Koruma-Restorasyon sürecini haritalandırıldığı şekilde incelemekte kullanılmaktadır. Yeterlilik, bilgi ve becerinin profesyonel Koruyucu – Restorasyoncunun işi uyumlu ve sorumlu bir biçimde iletmesini sağlayan deneyimle birlikte hepsinin birleşimi olarak yorumlanmıştır. Bilgi ve beceriler için kullanılan ölçekler aşağıda açıklanmıştır.

Bilginin Sınıflandırılması

Bilginin Değerlendirilmesi

Anderson ve Krathwohl (2001) tarafından Benjamin Bloom'un (1956) orijinal çalışmasına dayanılarak geliştirilen sınıflandırma bu maksatla kullanılmış olup aşağıdaki bilgi (bilgi) ölçeğini bünyesinde barındırmaktadır:

1. **Hatırlama:** bir şeyin var olduğunu ve nerede bulunacağını bilmektir.
2. **Anlama:** bir şeyi kendi içeriği dâhilinde idrak edebilmek ve varlıklar arasında birleştirmeler yapabilmektir.
3. **Uygulama:** Bilgiyi öngörülebilir bir yöntem içerisinde istenen bir sonuca ulaşabilmek için uygun bir içerik dâhilinde kullanabilmektir.
4. **Analiz etme:** bilgiyi sonuçları (örn. Sonuçların nasıl elde edildiğini yeniden yapılandırmak gibi) açıklamaya olanak sağlayan farkındalık seviyesini kullanarak kritik bir yöntem içerisinde uygulayabilmektir. Karar verme, deneyimden yoksun bir analitik yaklaşımın uygulanmasından geliyor olsa da analizden doğmaktadır.
5. **Değerlendirme:** bilgiyi daha geniş bir kapsam bakımından ve gelecekteki sonuçlarını belirlemeye ilişkin olarak bir durumu ölçmek üzere kullanmaktır. Bu da karar verme ve daha geniş bir yönetsel içerik bakımından sonuçların ağırlıklandırılmasını sağlar. Değerlendirme deneyimden gelir.
6. **Yaratma:** Bilginin sınırlarını genişletme olanağı sağlayan bilgi ve deneyimin geniş bir alanıdır. Yüksek düzeyde gelişmiş öngörü ve üst bilişsel anlayış gerektirir.

Bilgi Türü aşağıdaki gibi sınıflandırılmıştır:

- A. Gerçeğe Dayalı: objektif gerçekliğe sahip olarak sunulan bilgi kısıntısı veya ona ilişkin gerçek.
- B. Kavramsal: belirli örneklerden genelleştirme yapılmış özet veya tanıtıcı fikirler veya onlara ilişkin ve onlardan oluşan kavram.
- C. Yöntemsel: bir şeyin veya davranışın başarılmasına yönelik belirli bir yol veya ona ilişkin yöntem.
- D. Üst bilişsel: çok daha geniş kapsamlı olan bilinçli entelektüel aktivite – tipik olarak deneyimli bir uygulayıcı tarafından sergilenir.

Her bir seviye doğrudan bir önceki seviyeden ortaya çıkarak, öğrenme davranışında kaydedilen bir gelişmedir. Bu sınıflandırma sistemlerini kullanan her bir aktivite kutusuna gereken bilgi seviyesi ve türüyle ilgili olarak bir koordinatlar kümesi verilmiştir. Bilgi ölçek ve kategorisinin uygulanmasında 7'inci seviyenin, sadece resmi akademik eğitim kapsamı içerisinde değil aynı zamanda çalışılan ve süregelen mesleki gelişim (CPD) yıllarında edinilmiş olabilecek uzmanlığı da kabul ederek 6 ve 8'inci seviyeye göre belirlenmesinin zorunlu olduğu belirgin bir hal almıştır.

Becerinin Değerlendirilmesi

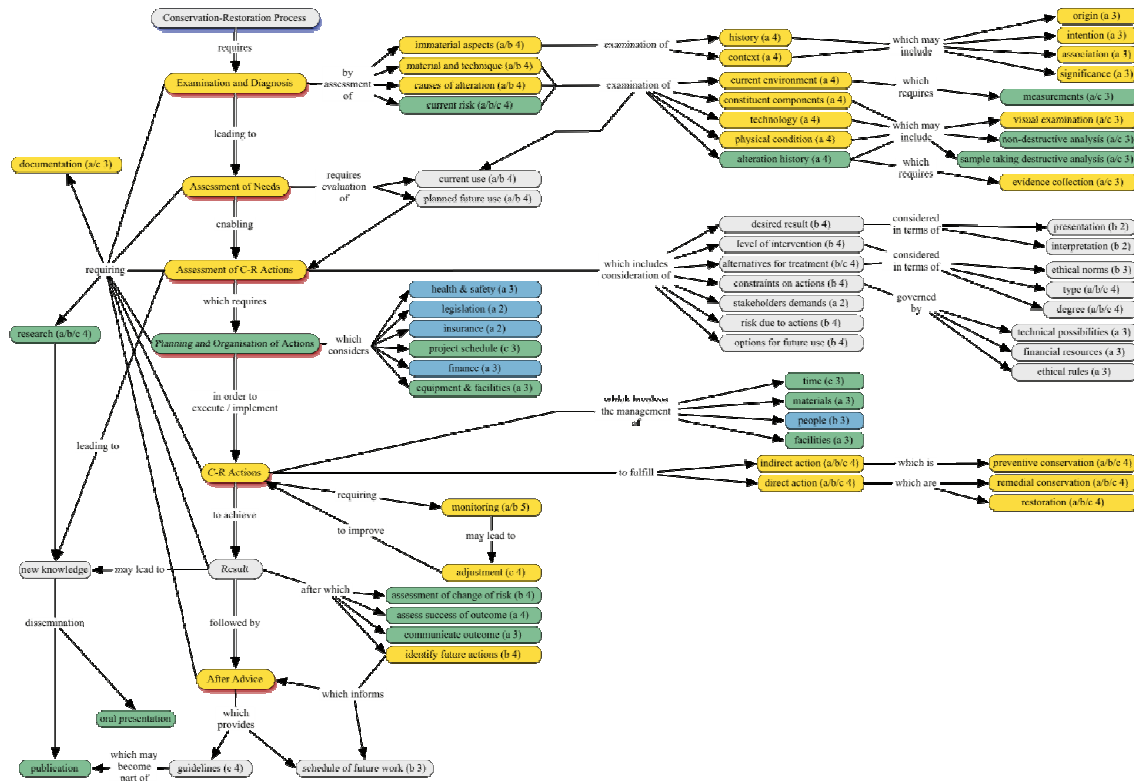
Tanımlama tekniklerinin pratik uygulaması ve koruma& restorasyon işlemlerinin yürütülmesinde mesleki uygulamanın temel bir gereği olarak el becerisi beceri açısından ölçülmektedir. Bir Koruyucu & Restorasyoncunun yaptığı hemen hemen her şey bir beceri elemanı barındırmaktadır. ECCO tarafından renklerle kodlanmış bir beceri ölçeği önerilmiş olup çerçeve içerisindeki tüm eylemleri değerlendirmekte kullanılmaktadır.

1. Temel Beceri: bir kişinin karmaşık bir Koruma & Restorasyon süreci içerisinde sadece temel görevleri yerine getirme becerisine sahip olmasıdır. Bunların denetimsiz bir görevi yerine getirmesi gereken söz konusu alanda derinlemesine bir bilgiye sahip olması olasılığı düşüktür ve uygulanan pek çok etik kuraldan da haberdar olmayabilirler. Meslek ile belirlenmiş olan sınırlar dâhilinde iyi işletirler.
2. Orta Seviye Beceriler: Bir kişinin hem enine hem derinlemesine olarak daha yüksek beceri seviyesine sahip olmasıdır. Bütün uzmanlık alanı içerisinde temel becerilere sahip olması, bu alan içerisinde farklı kavramları oturabilmesi ve kurallara dair bilgisinin olması beklenmektedir. Temel Koruma & Restorasyon görevlerini denetim olmadan gerçekleştirebilir ve karmaşık problemler üzerinde ekip içerisinde çalışabilir.

3. **Salahiyetli Beceri:** Bir kişinin Koruma & Restorasyon süreçlerini bağımsız olarak gerçekleştirmeye yetecek beceriye sahip olması ve bu alanı yöneten kuralların doğasını anlayabilmesi beklenmektedir. Görevleri yerine getirebilecek kabiliyettedirler ve meslek içerisinde kabul edilebilir olan bir seviyeye sahiptirler ancak deneyimli bir Koruyucu & Restorasyoncunun olduğu kadar etkili çalışmayabilir ve en zor görevleri yerine getirmeye yetecek beceriye sahip olamayabilirler.
 4. **Uzmanlık Becerisi:** Bir kişinin uzmanlık alanı dâhilindeki görevleri yerine getirmek için engin beceriye sahip olması ve işlemleri üstlenmesidir. Ayrıca birleşik alanlarda görevleri yerine getirebilir ve işlemleri salahiyetli bir biçimde üstlenebilir. Bilgi ve anlayışlarını yeni ve yenilikçi bir biçimde süreçlere uygulayabilecekler aynı zamanda Koruma & Restorasyon alanı dâhilinde yeni yöntemler yaratabilecek ve benimseyebileceklerdir.
- Her bir seviyeye stratejik harita üzerinde aşağıdaki renkli kodlar atanmıştır.

Temel Beceriler = Mavi
Orta Seviye Beceriler = Yeşil
Salahiyetli/bilişsel Beceriler = Sarı
Uzman/ üst bilişsel Beceriler = Pembe

Seviye 7'ye ait sonuç haritası burada sunulmuştur.

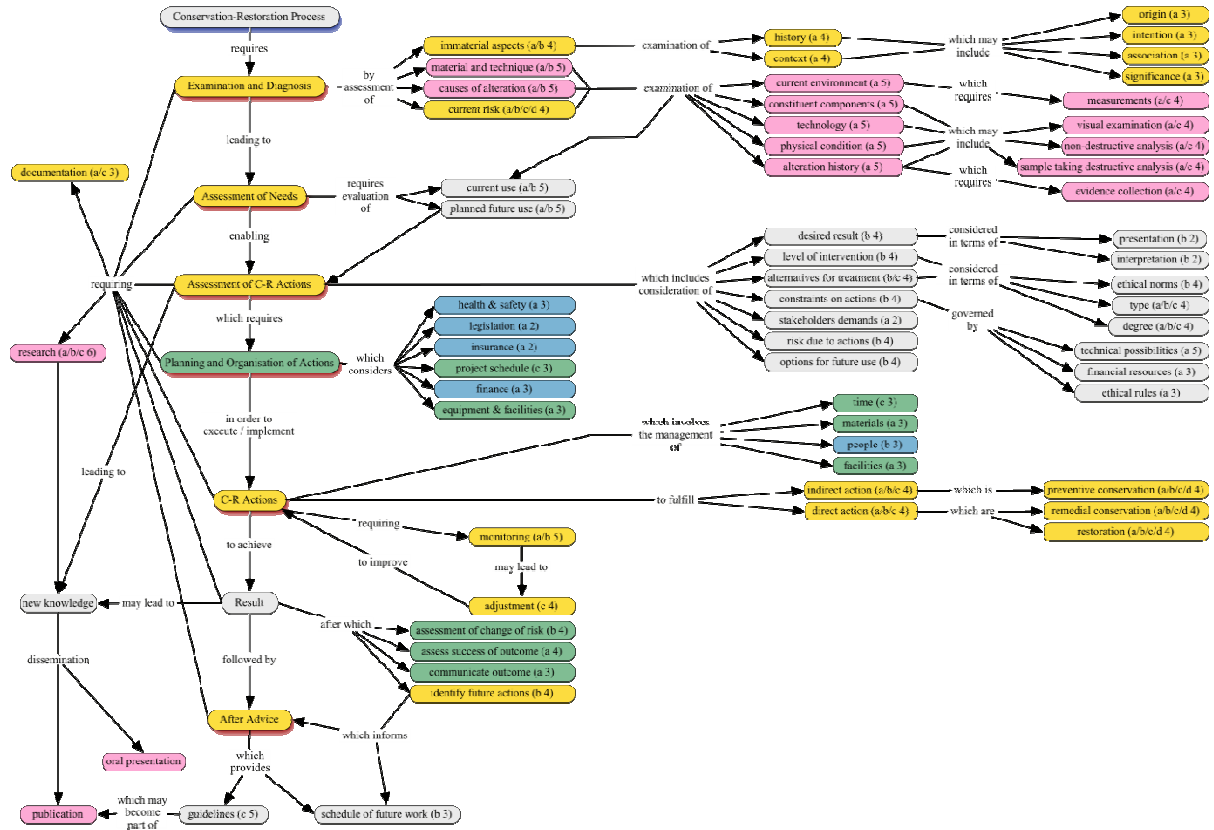

7'inci Seviyenin Haritası

Harita, bu seviyedeki bilgi türünün **büyük çoğunlukla kavramsal (B) ve yöntemsel (C)** olduğunu ve bu bilgi düzeyinin uygulayıcının bilgisini **uygulamasını (3) ve sonuçlarını analiz etmesini (4)** sağladığını göstermektedir.

7'inci EQF seviyesi dolayısıyla iyi oluşturulmuş ve aşına olunan Koruma & restorasyon süreçleri kümesi içerisinde çalışıyor olarak yorumlanmıştır, süreçleri sadece kendi kendilerine incelemeye başlarlar. Mesleğe girenlerin bir kısmı nadiren Koruma & Restorasyon sorunlarını ele alan yeni yöntemler “yaratırlar”. Uygulayıcı kendi işi üst bilişsel hale henüz gelmediğinden alanında bir uzman değildir. Bir süreci değiştirmeye ve ayarlamaya yeter seviyede kritik farkındalığa sahip olsalar bile, sürecin kendisini değerlendirmeden sadece sonuçları analiz edebilme kabiliyetine sahip olmaktadır.

Mesleğe giren 7'inci seviye yeterliliğe sahip bir kişi **orta seviye ile salahiyetli / bilişsel seviyeler arasında bir beceri aralığına** sahip olmakta, **en üst beceri seviyesi ise Koruyucu & Restorasyoncunun doğrudan kültür mirasının analiz ve işlenmesine karşılık gelen daha yoğun sarı alanlarla karşılaştıkları yerededir.**

8'inci Seviyenin Haritası

Karşılaştırma yapma amacıyla 8'inci seviyeye ait harita gösterilmiştir. 8'inci seviye değerlendirici ve yaratıcı olan bilişsel aktiviteler grubu içerisinde en yüksek öğrenme seviyesini temsil etmektedir. Değerlendirme ile analiz arasındaki en dikkate değer farklılık seviye 7 ile 8 arasında bulunmuştur. Değerlendirme deneyimin ve analizin kendisinin geçerlilik ve güvenilirliğini değerlendirme kabiliyetinin var oluşuna dayanmaktadır. Harita ayrıca renkli kodlamanın kolayca belirgin hale getirdiği becerideki artışı yansıtmaktadır.

7'inci seviye sonrası beceri ve bilginin geliştirilmesi her Koruyucu & Restorasyoncuya özeldir. 8'inci EQF seviyesine bir Doktora araştırma programı ile ulaşıldığında, uzmanlaşma alanını daraltan etkiye de sahip olabilir. Geniş kapsamlı bilgi aynı kalsa da veya aynı yeterlilikte 7'inci seviye olarak daha geniş bir alan boyunca genişlese de, araştırma alanındaki yeterlilik seviyesi kişiyi çok daha uzmanlaşmış bir hale getirerek dikkate değer bir biçimde tanımlama artışı sağlayacaktır. Uygulayıcının özel bir alanda lider bir uzman haline gelmesi mümkündür ancak diğer alanlarda uzmanlığını arttırması mümkün olmamaktadır.

Çerçeve eğitim hizmeti sağlayıcıları ile meslek arasında bir bağlantı noktasını temsil ediyorsa, devam eden mesleki gelişimle ilgili olarak profesyonel öz değerlendirme için bir araç olarak kullanılabilmesi de umulabilir. Bilgi ve beceri bir öğrenme hiyerarşisi olarak ifade edildiğinden, Koruyucu & restorasyoncu çerçevesi kullanılarak uzmanlıktan bağımsız olarak benî son noktaya getiren faaliyetleri haritalandırarak ve değerlendirerek yeterliliklerin düzeyi ve kapsamı belirlenebilmelidir.

EQF tavsiyesi altında üye devletler yaşam boyu öğrenmenin hayata geçirilmesini desteklemek üzere teşvik edilmektedir. Alıntı yapalım: "Bu ancak üye devletler EQF seviyelerinden birindeki sınıflandırma olarak böyle bir gayri resmi öğrenmenin hayata geçirilmesini kabul ettiklerinde mümkün olacaktır" . Mesleğe giden bir yol olarak gayri resmi öğrenme (örgün eğitimin dışındaki öğrenim) Avrupa ülkelerinin çoğu tarafından geçmişten bu yana tanınmaktadır ve ECCO bu konu üzerine kendi Mesleki Kılavuzu ile eğilmekte, "mesleğin standartlarının sağlanması için Koruyucu & Restorasyoncuların mesleki eğitim ve öğretimlerinin Lisansüstü bir düzeyde olması veya denklik tanınması gerektiği" kanaatinde bulunmaktadır. Bazı AB ülkelerinde bu denklik konusuna bireysel Koruma & Restorasyon kurumlarının akreditasyon işlevi ile bir orta yol bulunmaktadır. Mesleki kuruluş mesleki uzmanlığın hayata geçirilmesinde bir rol üstlenmiştir. Bununla beraber, akreditasyon böyle sistemlerin işler halde olduğu yerlerde mesleki bir öz düzenleme sistemi olarak tanınmış olsa da, EQF seviyelerine göre yapılandırılmamış olup ulusal akreditasyon çerçevelerinin dışında kalmaktadır. Mesleki yeterlilik üzerine yapılmış çalışmanın bu çalışmanın yapıldığı noktadan itibaren bir başlangıç noktası teşkil etmesi ve mesleki kuruluşlarımızın rolü ve tabiatlarını tartışmaya açması umut edilmektedir.

Sonuç olarak, çalışmamızı 2005 Faro Konvansiyonu olarak adlandırılan Toplum için Kültür Mirasının Değeri Hakkındaki Çerçeve Anlaşmasında ifade edildiği gibi kültür ve mirasa dair en son yorumlama içerisine koyarak bitirmek istiyorum. Avrupa Konseyi Kültür ve Kültürel & Doğal Miras Bölümü Başkanı Robert Palmer giriş yazısında şöyle demektedir:

"Miras sadece geçmişe dair bir şey değildir; günümüzle ve gelecekle de hayati bir bağı bulunmaktadır. Sürmekte olan yaşamdan kopuk bir mirasın değeri de kısıtlıdır. Miras devam eden yaratım ve dönüşümün bir parçasıdır. Bizler eski fikirlere yenilerini ekleyerek miras yaratabiliriz. Miras hiçbir zaman sadece korunması veya muhafaza edilmesi gereken bir şey değildir; değiştirilecek ve çoğaltılacak bir şeydir. Toplumun dahil olmadığı ve toplumsal desteğin olmadığı durumlarda miras körelir. Bu yüzdendir ki miras süreçleri devlet bakanlıklarındaki uzmanların ve kamu kuruluşlarındaki yöneticilerin tarafî tutumlarının ötesine geçmeli ve şehirlerimizde, kentlerimizde ve köylerimizde yaşayan farklı toplumları da kapsamalıdır. Böylesi bir süreç sosyal ve yaratıcı olabilir ve bireylerin, kurumların ve toplumların değerleriyle desteklenir.

Bunlar iddialı fikirler. Bizlere Koruma & Restorasyon işinin kültürel olarak nötr olmadığını değer temelli bir faaliyet olduğunu, doğa ile nesnenin rolü arasındaki kültürel dinamiği ve toplumlarının kültürel ekolojisi olduklarını hatırlatmaktadır." Eğer 'miras sadece geçmişe dair bir şey değilse; günümüzle ve gelecekle de hayati bir bağı bulunmaktaysa', Koruma & Restorasyon işindekiler de yaptıklarının bu kültürel diyaloga katılmak ve her türlü müdahalenin anlamının ve sebebinin bundan doğduğunu ve sonucun ille de aktarılacağına doğal olarak farkında olacaklardır. Kavramsal haritanın bu diyaloga katkı yapacağı umut edilmektedir. "birbirine bağıli bilişsel süreçler" in uzman faaliyetlerine bağlanması açıkça mesleğimizin disiplinler arası doğasını aydınlatmakta olup; beşeri akademik gelenek ve bilimsel deneyselcilik yüksek seviye bir uygulama becerisini el becerisine duyulan ihtiyaçla birleştirmektedir. Bu disiplinler alanların tümü koruma & restorasyonun gelecekteki rolünün belirlenmesinde daha da önemli olmaktadır ve mesleki uygulayıcılığın eğitimsel iletiminde temel bileşenleri teşkil etmektedir.

REFERANSLAR

E.C.C.O. EQF ve Mesleki Yeterlilikler Çalışma Grubu:

Jeremy Hutchings, (NKF-N, Norway), Jaap van der Burg (Restauratoren Nederland, The Netherlands), David Aguilera Cueco (FFCR, France), Mechthild Noll Minor (VDR, Germany), Agnès Gall Ortlik (Grup Tècnic, Spain), Sebastian Dobruskin, (SKR-SCR, Switzerland)

Anderson, L.W. and Krathwohl, D.R. (eds) (2001): *A taxonomy for learning, teaching and assessing: A revision of Blooms Taxonomy of educational objectives: Complete edition*, New York: Longmans

Bloom, B. S. and Krathwohl, D.R. (1956): *Taxonomy of educational objectives: The classification of educational goals, by a committee of college and university examiners. Handbook 1: Cognitive domain*. New York: Longmans

E.C.C.O. (2001:) *APEL – Acteurs du Patrimoine Européen et Législation. Survey of the legal and professional responsibilities of the Conservator-Restorer as regards the other parties involved in the preservation and conservation of cultural heritage*. Rome: Rocografia

E.C.C.O. (2004): *Professional Guidelines*.

<http://www.ecco-eu.org/about-e.c.c.o./professional-guidelines.html>

E.C.C.O. (2009): *European Recommendations for the Conservation-Restoration of Cultural Heritage*.

ENCoRE (1997): *The Document of Pavia*.

<http://www.encore-edu.org/encore/DesktopDefault.aspx?tabindex=1&tabid=188>

European Communities (2008): *The European Qualifications Framework for Lifelong Learning (EQF)*. Brussels, ISBN: 978-92-79-08474-4

http://ec.europa.eu/education/pub/pdf/general/eqf/broch_en.pdf

SEC (2005): *Commission Staff Working Document-Towards a European Qualifications Framework for Lifelong Learning. Commission of the European Communities SEC. 957.*

[http://www.lex.unict.it/eurolabor/en/documentation/com/2005/sec\(2005\)-957en.pdf](http://www.lex.unict.it/eurolabor/en/documentation/com/2005/sec(2005)-957en.pdf)

E.C.C.O. (2011): *Competences for Access to the Conservation-Restoration Profession*. Brussels

Hutchings, J. and Corr, S. (2011): 'A Framework for Access to the Conservation-Restoration Profession via the mapping of its specialist Competences', *Higher Education Jnl.* <http://dx.doi.org/10.1007/s10734-011-9450-y>

Hutchings, J. (2011): 'Developing a Competence Map for the Profession', *Zeitschrift für Kunsttechnologie und Konservierung Jnl.*

Palmer, R. (2009): 'Preface', in *Heritage and Beyond*. Council of Europe, 7.

